

РЕШЕНИЕ

№ 159

гр. Самоков, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – САМОКОВ, ПЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Янко В. Чавеев

при участието на секретаря Дарина Ив. Николова като разгледа докладваното от Янко В. Чавеев Административно наказателно дело № 20231870200463 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на Г. Д. Т. от гр. Самоков срещу Заповед за задържане на лице рег. № 3..зз-234/2023 г., издадена на 8.10.2023 г. от инсп. М.Б., на длъжност „мл. експерт“ в Участък „Седми квартал“ при Районно управление – Самоков, с искане за нейната отмяна поради незаконосъобразност.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от пълномощника си адв. Цветан Теофанов, който заявява, че поддържа жалбата и в хода на съдебните прения изтъква, че същата е основателна по изложените в нея съображения, които счита, че се подкрепят от събраните по делото доказателства.

Пред съда ответникът по жалбата по смисъла на субсидиарно приложимия чл. 153, ал. 1 от АПК, а именно инсп. М.Б. – мл. експерт в Районно управление (РУ) – Самоков към Областна дирекция на МВР – София, издал обжалваната заповед, лично оспорва жалбата със становище, че заповедта е обоснована и законосъобразна, като в хода на съдебните прения поддържа това свое становище.

Съдът, след като подложи на преценка събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице в законоустановения срок против подлежащ на обжалване пред РС – Самоков индивидуален административен акт,

поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С обжалваната Заповед за задържане на лице рег. № 3..зз-234/8.10.2023 г., издадена от инсп. М.Б., на длъжност „мл. експерт“ в Участък „Седми квартал“ в РУ – Самоков, жалбоподателят е задържан за срок до 24 часа в помещение за временно задържане на Районно управление – Самоков към Областна дирекция на МВР – София, с адрес в гр. Самоков, ул. „Професор Васил Захариев“ № 1.

Посочено е в заповедта, че жалбоподателят е задържан на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи във връзка с член 354а от НК и във връзка с водено разследване по ДП № 3.. ЗМ-306/2023 г. по описа на РУ – Самоков.

Оспорената заповед е издадена от лице от състава на РУ – Самоков към ОДМВР – София, чиято посочена в заповедта конкретна длъжност го определя като полицейски орган по смисъла на чл. 57, вр. чл. 56 от ЗМВР, който е материално и териториално компетентен за издаването ѝ.

Заповедта е издадена в предписаната от чл. 74, ал. 1 от ЗМВР писмена форма и е подписана от полицейския орган и от задържаното лице в съответствие с чл. 74, ал. 3 от ЗМВР.

В производството по издаване на заповедта са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила.

В нарушение на изискването на чл. 74, ал. 2, т. 2 от ЗМВР в заповедта не са посочени фактически основания за задържането на жалбоподателя.

Като правно основание за задържането на жалбоподателя в заповедта е посочена разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, съгласно която полицейският орган може да задържи лице, за което има данни, че е извършило престъпление. На това посочено правно основание за задържането на определено лице следва да кореспондират конкретни фактически обстоятелства, обосновали у полицейския орган извод, че това лице следва да бъде задържано. Това са фактическите основания за задържането – факти за връзка между поведението на лицето и престъплението, за което има данни, че е извършено. Съгласно чл. 74, ал. 2, т. 2 от ЗМВР такива факти следва да бъдат посочени в заповедта, защото само в такъв случай заповедта ще бъде надлежно мотивиран индивидуален административен акт, с чието предявяване на задържаното лице ще се осигури възможност да научи защо е задържано и да организира защитата си срещу фактическите и правни изводи на издателя на заповедта. Действително, заповедта за задържане на лице не е постановление за привличане на обвиняем, обвинителен акт или осъдителна присъда за престъпление от общ характер и изискването в нея да се посочи фактическо основание за задържането не може да се приравни на изискванията за детайлност и всеобхватност, каквито се предявяват към мотивите на прокурорски или съдебен акт. Това обаче не освобождава полицейския

орган от задължението да посочи в заповедта, дори в по-синтезирана и обща форма, конкретни факти, на които кореспондира правният му извод за наличие на данни, че определено лице е извършило престъпление и че то следва да бъде задържано.

В оспорената заповед за задържане на жалбоподателя липсват каквито и да било фактически основания за задържането. Посочено е единствено, че във връзка с чл. 354а от НК е водено разследване по досъдебно производство № 3.. ЗМ-306/2023 г. по описа на РУ – Самоков. Провеждането на разследване по досъдебно производство е съвкупност от процесуални действия на компетентни държавни органи, насочени към установяване на извършване на престъпление от определено лице, а не факт от самото евентуално престъпление. Освен това, видно е от писмо изх. № 1873/2023 г. от 27.10.2023 г. от Районна прокуратура – Самоков, че това досъдебно производство е образувано на 8.10.2023 г. по реда на чл. 212, ал. 2 от НПК със съставяне на протокола за първото действие по разследването, а именно със съставяне на протокол за оглед на местопроизшествие от същата дата, за разследване на престъпление по чл. 354в, ал. 1 от НК, изразяващо се в отглеждане на 8.10.2023 г. в землището на с. Шипочане, Община Самоков, в нива с географски координати север 42.350936, изток 23.635559, на растения от рода на конопа в нарушение на правилата, установени в Закона контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите и на престъпление по чл. 354а, ал. 3 от НК, изразяващо се в държане без надлежно разрешително по същото време и на същото място на високорискови наркотични вещества. Казано иначе, към момента на издаване на обжалваната заповед, който е релевантен при преценката относно нейната законосъобразност, самият процесуален факт на образуване на това досъдебно производство не е съдържал данни за авторството на деянията, за чието разследване производството е образувано.

В обобщение, не може да се приеме, че отразяването в заповедта, че същата е издадена във връзка с водено разследване по ДП № 3.. ЗМ-306/2023 г. по описа на РУ – Самоков, отговаря на изискването на чл. 74, ал. 2, т. 2 от ЗМВР в нея да бъдат посочени фактическите основания за задържането на жалбоподателя. Заповедта е немотивирана от фактическа страна и това представлява допуснато при издаването ѝ съществено нарушение на административнопроизводствени правила, тъй като е довело до нарушаване на правото на жалбоподателя да разбере по надлежен ред какви са фактическите основания за задържането му, т. е. да разбере защо е задържан.

Следователно е налице основание по чл. 146, т. 3 от АПК за отмяна на обжалваната заповед. То е самостоятелно основание за отмяна на заповедта, защото с оглед неговото конкретно естество, съдът е лишен от възможността в настоящото производство да установи дали тя съответства на материалноправната разпоредба на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, на която се е позовал издателят на заповедта, т. е. налице ли са били данни, че жалбоподателят е извършил престъпление – такива изобщо не са

посочени в нея. Само в допълнение в тази насока следва да се посочи, че към административната преписка е приложена докладна записка рег. № 3..р-12452/9.10.2023 г. от Станислав Минков, разузнавач в група „Криминална полиция“ до Началника на РУ – Самоков, относно установено на 7.10.2023 г. поведение на жалбоподателя в близост до мястото на престъплението, за което на 8.10.2023 г. е образувано ДП № 3.. ЗМ-306/2023 г. по описа на РУ – Самоков. Освен че в заповедта не е извършено позоваване на тази докладна записка, самото ѝ съдържание също не създава обосновааност на едно предположение за съпричастност на жалбоподателя към престъпленията, за което е образувано досъдебното производство – посочено е в нея, че на 7.10.2023 г., т. е. в деня, предхождащ образуването му, жалбоподателят се доближил до нивата и когато забелязал полицейските служители побягнал, не изпълнил разпореждането им да спре, вследствие на което те изгубили визуален контакт с него. Отделен е въпросът дали в хода на образуваното досъдебно производство са установени факти, относими към извършване от жалбоподателя на престъпления от общ характер, но този въпрос не подлежи на обсъждане в настоящото производство. В него се оспорва заповедта на полицейския орган, с която жалбоподателят е задържан по ЗМВР, като нейната законосъобразност следва да се преценява към момента на издаването ѝ – 8.10.2023 г., 12,00 ч., а не към по-късен момент.

По всички изложени дотук съображения обжалваната заповед е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт разноските на жалбоподателя за платено адвокатско възнаграждение се възстановяват от бюджета на органа, издал отмененото НП. При този изход на делото и с оглед отправеното от жалбоподателя искане за присъждане на разноски за платено адвокатско възнаграждение, на основание горепосочената разпоредба Районно управление – Самоков към Областна дирекция на МВР – София следва да бъде осъдено да заплати на жалбоподателя сторените от него разноски за платено адвокатско възнаграждение в размер 500,00 лв. съгласно представения договор за правна защита и съдействие.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за задържане на лице рег. № 3..зз-234/2023 г., издадена на 8.10.2023 г. от инсп. М.Б., на длъжност „мл. експерт“ в Участък „Седми квартал“ при Районно управление – Самоков, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи е постановено задържане за срок от 24 часа на Г. Д. Т., ЕГН *****, с настоящ адрес гр. Самоков, ж. к. „Самоково“, бл. 19, вх. Б,

в помещение за временно задържане на Районно управление – Самоков към Областна дирекция на МВР – София, с адрес в гр. Самоков, ул. „Професор Васил Захариев“ № 1.

ОСЪЖДА, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, Районно управление – Самоков към Областна дирекция на МВР – София, с адрес гр. Самоков, ул. „Професор Васил Захариев“ № 1, да заплати на Г. Д. Т., ЕГН *****, с адрес гр. Самоков, ж. к. „Самоково“, бл. 19, вх. Б, сумата 500,00 лв. за разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд – София-област в 14-дневен срок от връчване на препис.

Съдия при Районен съд – Самоков: _____